

OKÉNKO *do*

charity
Jeseník

číslo 10 • 2020

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

jak si můžete přečíst uvnitř Okénka, proběhlo v polovině září stěhování celého Domova pokojného stáří sv. Františka z Vlčic do nového v Javorníku. Završila se tak jedna dlouhá etapa, kterou jsme v Charitě všichni prožívali. Aby vše mohlo nakonec hladce proběhnout, bylo třeba nejprve zvládnout „papírovou válku“. Za mě to bylo asi to nejsložitější období, co jsem v souvislosti s rekonstrukcí zažila. Nejdůležitější ze všeho bylo zajistit kolaudační souhlas, který byl zase důležitý pro vydání dalších dokumentů. Celý řetězec postupně navazujících stanovisek, rozhodnutí a souhlasů nebral konce. Pár dní před stěhováním se vše ale nakonec podařilo a mně se výrazně ulevilo.

Mohla se tak spustit rychlá stěhovací akce, jejíž hlavní část se za pomoci mnoha dobrovolníků soustředila do dvou dnů – na pátek a sobotu. A protože nám přálo i počasí, vše se dařilo zvládnout většinou bez problémů a s úsměvem. A v sobotu po obědě jsme už začali v Javorníku vítat první klienty, které postupně zaměstnanci převáželi z Vlčic do jejich nového domova. Uvědomuji si, že samotným stěhováním nic nekončí. Nás na správu čekají závěrečná vyúčtování dotací a darů, v samotném domově je třeba nově nastavit důležité postupy. Věřím ale, že všichni vše zvládneme, jako již dříve. Máme u nás šikovné zaměstnance. A já jim za to již teď děkuji.

Helena PASCHKEOVÁ
ředitelka

Putujeme do Javorníku

Třetí Charitní pouť bude tentokrát v Javorníku. A bude zase jiná než předchozí ročníky. Ne však zásluhou kreativních lidí v Charitě Jeseník, ale situace, která poslední dobou mění všechno v celé zemi.

Ještě v srpnu vše vypadalo slibně a všichni v Charitě Jeseník se těšili na společné setkání v Javorníku. Byl k tomu taky o důvod víc – chtěli jsme se po mši svaté sejít na zahradě Domova pokojného stáří sv. Františka a společně oslavit 25 let fungování služby pod Charitou Jeseník.

Nakonec je všechno jinak. Poutě sice odvolaná není, ale sejdem se v sobotu 3. září ve 14 hodin pouze na mši v kostele Nejsvětější Trojice v Javorníku. Velkou radost nám udělal Javornický chrámový sbor, který pod vedením paní Jaromíry Velikovské mši svatou hudebně doprovodí.

Na mši se bude ale hlavně děkovat. A Charita Jeseník má rozhodně za co děkovat. Tento rok je náročný pro všechny, ale přinesl i spoustu dobrých věcí. Dokončila se rekonstrukce Domova

pokojného stáří sv. Františka v Javorníku, proběhlo slavnostní otevření a v září se díky spoustě lidí podařilo domov přestěhovat z Vlčic do nových prostor.

Rozhodně velké díky patří všem zaměstnancům Charity Jeseník za jejich práci i za to, jak skvěle zvládli jarní vlnu pandemie (a vlastně i tu současnou) a všechna omezení s tím spojená. Poděkování patří ale také všem podporovatelům, dárcům, dobrovolníkům. A určitě každý účastník mše bude mít sám za sebe něco, za co by rád poděkoval.

Pokud se nebudete moci pouti v Javorníku přímo účastnit, buďte s námi v sobotu ve 14 hodin alespoň v modlitbách nebo myšlenkách. Za tuto podporu jsme také moc vděční.

Vypadá to, že počasí bude konání poutě nakloněno. Je možné ho tedy využít a po mši svaté se třeba projít do okolí Javorníku. Každý sám si tak může nechat v srdci doznít, co jej na pouti oslovilo, zaujalo, nebo se jej dotklo. Bude to takový vnitřní dárek, který si v této složité době můžeme všichni dopřát.

Co nás čeká v říjnu...

- **3. Charitní pouť Charity Jeseník** v Javorníku.
- **Výlet do sportovně zábavního centra** s uživateli Denního stacionáře Šimon.
- **Školení Smyslové aktivizace** ve Vidnavě.
- **Adaptace a zabydlování** obyvatel Domova pokojného stáří sv. Františka.
- **Divadelní vystoupení** uživatelů Denního stacionáře Šimon v Javorníku.

Čtěte dál ...

- **Konečně jsme doma!** (str. 2)
- **Inspirující Smyslovka** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Život jde dál i s nemocí** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Konečně jsme doma!

Stěhování domova pro 20 seniorů je událost, která se nezažívá často. Je to proces, který si člověk těžko představit a protože nikdo nemá s takovou akcí příliš zkušeností, je komplikované ji přesně naplánovat. Zaměstnanci a obyvatelé Domova pokojného stáří sv. Františka si touto zkušeností prošli v poměrně krátkém čase již podruhé.

V sobotu 19. září se celý domov přemístil z přechodného působiště ve Vlčicích do nově zrekonstruovaných prostor v Javorníku.

„Sobotní přesun klientů byl samozřejmě z celé akce ten nejnáročnější den. Byla to ale jen krátká součást dlouhého stěhovacího procesu, který začal několik týdnů před

tím a zahrnoval nespočet drobných i větších úkonů. Od přesného naplánování všech na sebe navazujících postupů, popisování všeho, co se převáží, a plánování přesného rozmístění každé věci, která do nových prostor přijde. Celá stěhovací akce pak musela být rychlá, protože není možné službu poskytovat ve dvou prostorách současně,“ popisuje

průběh stěhování vedoucí Domova Petra Tomášková a dodává: „Jako součást stěhovacího procesu pak vnímám i období, kdy se musí vše usadit, každá věc si musí najít své místo a klientům musíme vytvořit nejen prostory k bydlení, stravování a odpočinku, ale i denní režim, který jim bude vyhovovat. Protože se snažíme respektovat individuální potřeby každého obyvatele a zároveň vyladit službu tak, aby mohla fungovat jako celek, je to dlouhý proces, který vyžaduje hodně trpělivosti a silné nervy všech pracovníků.“

Děkujeme všem pracovníkům Domova, kteří procházejí tímto nelehkým obdobím, za jejich trpělivou práci, která často daleko přesahuje rámec jejich pracovních povinností.

Jmenovitě děkujeme paní Janě Šubrtové, která celou akci bravurně zorganizovala a řídila, panu Petru Mayerovi, Milanu Bundi-
lovi a Michalu Příhodovi, kteří strávili téměř týden přenášením těžkých břemen. A také panu Červenému, který nám v závěrečných dvou dnech svým autem vše v klidu a trpělivě přemístil.

Hlavní stěhovací fáze si pak vyžádala pracovní nasazení velkého množství lidí. Při stěhování nám znovu, jako již před dvěma lety, pomohli klienti a pracovníci terapeutické komunity Harmonie v Bílé Vodě a spousta dobrovolníků z řad zaměstnanců, rodinných příslušníků, známých a příznivců Charity Jeseník. Všem patří velký dík.

Nevíte prosím, jak asi bude zítra?

Jak se získávají informace o počasí a vytváří se předpovědi, se dozvěděli uživatelé Denního stacionáře Šimon na návštěvě u profesionálního meteorologa. Přednáška byla velmi zajímavá a naši uživatelé si odnesli spoustu zajímavých poznatků.

Na středeční odpoledne 23. září domluvil pracovníce Denního stacionáře Šimon pro uživatele návštěvu u pana Josefa Ondráčka v Jeseníku. Pan Ondráček se věnuje počasí již 45 let a sám říká, že jím žije. Od 25 let se mu věnuje profesionálně. Pracuje na meteorologické stanici na Šeráku a jednu má dokonce i u sebe na zahradě.

Hned po příchodu klientů je pan Ondráček přivítal a prozradil jim, že jsou jeho první exkurze. Potom se už ale dal do vysvětlování a ukazoval našim klientům, jak funguje srážkoměr a teploměr. Vysvětlil také, kam posílá všechny výsledky a co se s nimi pak děje. Za skvělou prezentaci panu Ondráčkovi srdečně děkujeme.

Kalendářium

- **V roce 2013** přišla klientům Domova pokojného stáří sv. Hedviky zatancovat country taneční skupina dobrovolníků. Akce měla u všech velký úspěch a rozproudila atmosféru v domově.
- **V roce 2018** oslavil Denní stacionář Šimon výročí dvaceti let od svého založení. K této příležitosti se dveře stacionáře otevřely veřejnosti.

Stalo se ...

Výlet na bazén

V Denním stacionáři Šimon se v tomto roce věnují tématu vody a všemu, co s vodou souvisí. Když se jim naskytla možnost jet na výlet do Hotelu Červenohorské sedlo a strávit čas v místním bazénu, neváhali ani chvíli a výlet uskutečnili. Dovádění v bazénu se jim náramně líbilo a nikomu se nechtělo zpátky.

Inspirující Smyslovka

Od září probíhá v Charitě Jeseník další běh školení Smyslové aktivizace. V listopadu čekají absolventky poslední 2 dny a pak už přijde na řadu praxe. Několik loňských účastnic zase mělo možnost načerpat inspiraci na konferenci Smyslové aktivizace a také při návštěvě zařízení vedeného paní Hanou Vojtovou, zakladatelkou konceptu.

Díky Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové začalo 10. září školení Smyslové aktivizace – Level 1, tentokrát ve Vidnavě. Školení tak mohou absolvovat další zájemci z řad pracovníků domovů. Vzdělávání probíhá nyní v rychlejšímu sledu a tak už v říjnu absolvují účastnice poslední modul a pak je čekají závěrečné práce.

Školení je plné úžasných inspirací pro práci nejen se seniory. A inspiraci byly načerpat i čtyři absolventky loňského školení na konferenci Smyslové aktivizace, která se konala v zahradě zámku Kratochvíle.

Dopolední program byl věnován představení knižních novinek autorky konceptu smyslové aktivizace Hany Vojtové. Představila

je sama autorka společně s hosty, kteří na knihách spolupracovali. Odpoledne si pak mohli účastníci užít krásnou zahradu, kterou se linula živá hudba, a prohlídku zámku Kratochvíle. „Den jsme si prožili a užily, sdílení zkušeností, příběhů, zdarů i nezdarů bylo nejen užitečné, ale i osvobozující,“ zhodnotila den strávený na konferenci Jaroslava Švecová, vedoucí Domova pokojného stáří sv. Hedviky

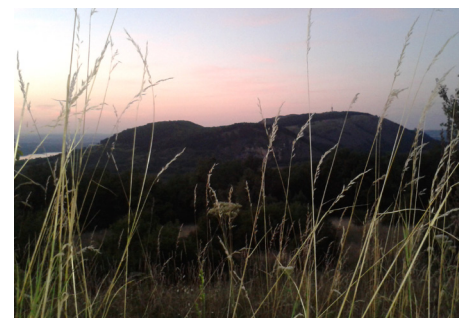
Druhý den využili naše pracovnice možnosti navštívit a prohlédnout si Domov seniorů Mistra Křišťana Prachatice, jehož ředitelkou je právě paní Hana Vojtová. „V domově se nám věnovala vedoucí sociální pracovnice, která nás celým domovem provedla a ukázala nám vše, co nás zajímalo. Poté jsme se sešli i s paní Vojtovou. Návštěva domova pro nás byla velice zajímavá a inspirující,“ říká o návštěvě pracovnice Domova pokojného stáří sv. Františka Jana Nepožitková. Jaroslava Švecová ocenila zase otevřenost paní Vojtové a přístup personálu: „Ve všech prostorách potkáváte milý, usměvavý personál, který Vás pozdraví a prohodí vždy pár slov. Nikde nebylo cítit napětí a spěch, vládla zde pohoda. Prostě to jde, jen je třeba chtít a něco pro to udělat. Ale ani v Prachaticích to nešlo samo a hned. Paní Vojtová nám na rovinu přiznala nezdary, které provázely zavádění smyslové aktivizace jako konceptu, a podporou pro nás bylo její sdílení, že i po deseti letech je stále co zlepšovat a není třeba se obávat.“

Slavíme svátek naší patronky

Každoročně si v Domově pokojného stáří sv. Hedviky připomínají svátek jejich patronky, který připadá na 16. října. Letos si zaměstnanci s klienty přichystali malou oslavu, která proběhne v místní společenské místnosti.

Oslava bude spíše skromnější. „Bohužel kvůli současné době nemůžeme slavit svátek stejně jako v minulých letech,“ říká koordinátorka služby Jarmila Salvová a dodává: „I přesto se ale všichni společně sejdeme u malého občerstvení a užijeme si slavnostní atmosféru.“

Při pohodovém posezení a při poslechu oblíbených písní poví zaměstnanci klientům něco zajímavého o životě sv. Hedviky a také zavzpomínají na oslavu minulých let. „A pokud bude zájem můžeme si zahrát i naše oblíbené bingo,“ dodává s úsměvem Jarmila Salvová.

Stane se ...

Příprava na dušičky

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky se začínají jako každý rok pomalu připravovat na svátek zesnulých. Klienti začali v aktivizační dílně vyrábět věnce a jiné dekorace z přírodnin, kterými vyzdobí svůj domov nebo je odnesou na hroby svých milovaných. Tento svátek si připomínáme každoročně a je velmi důležitou součástí uctění památky našich bližních.

Sledujeme situaci

Opět se nám rozjíždí pandemie viru Covid-19 a vláda začíná přijímat nová opatření. Situace se velmi často mění a i my jsme nuceni se nastalé situaci přizpůsobovat. Budoucí změny se mohou týkat opět změny režimu návštěv na našich střediscích nebo zpřísněných hygienických opatření. O všech změnách Vás budeme informovat na našich webových stránkách.

Napsali o nás ...

Když je to třeba, zvládnete všechno

Všem charitním pracovníkům bych chtěl vzkázat: kdyby se „to“ opět vrátilo, aby vydrželi hlavně ve zdraví a pokud možno i v dobré náladě. Musíme být všichni soudržní a ohleduplní.

Rozhovor s Tomášem Bundilem
Katolický týdeník 39/2020 - příloha Caritas

3. CHARITNÍ POUŤ

Sobota 3. října 2020

14:00 hod. – mše sv. v kostele Nejsvětější Trojice v Javorníku

Mši svatou hudebně doprovodí Javornický chrámový sbor

Slavíme 25 let služby Domova pokojného stáří sv. Františka pod Charitou Jeseník.

„Vítali nás s úsměvem,“ vzpomíná na dobu ve Vlčicích Marie Losmanová.

Obyvatelé Domova pokojného stáří sv. Františka v tomto období prochází obrovskou změnou. Vrátili se do zrekonstruovaného domova v Javorníku, který teď vypadá úplně jinak, než jak si jej pamatují. Jak se cítí po nastěhování a co můžou čekat v nejbližším období? Na to, ale třeba i na začátky v Charitě Jeseník jsme se zeptali sociální pracovnice domova Bc. Marie Losmanové.

Pracujete v Charitě Jeseník od roku 2016. Jak vzpomínáte na svoje začátky?

Nastupovala jsem 6. ledna 2016. Začátky byly náročné. Neměla jsem zkušenosti se sociální prací v domově pro seniory. Před mateřskou dovolenou jsem pracovala na úřadě v Jeseníku na oddělení sociálně-právní ochrany dětí (tzv. OSPOD), což byla naprosto odlišná práce. Hodně mi pomohla sociální pracovnice z Vidnavy Drahoslava Šerá, která mi trpělivě vysvětlovala, co a jak mám dělat. Učila mě, jak pracovat s počítačovým programem Cygnus. Na spoustu věcí a postupů jsem si však musela přijít sama. Rok 2016 byl pro Domov pokojného stáří sv. Františka velice náročný. Ten rok zemřelo osm obyvatel Domova, čtyři odešli, protože se nově otevřel Domov v Jeseníku. Na konci roku 2016 odešla paní vedoucí Pavla Dekanová a několik měsíců jsme byli bez vedení. Jedna zkušená sociální pracovnice mi říkala: „První rok je nejhorskší, člověk neví, jak má co dělat, všechno je nové. Druhý rok už je to lepší, člověk už se orientuje, ale občas se objeví věci, se kterými si neví rady. Třetí rok už je v pohodě, to už člověk ví, co a jak. Poté změní zákony, překopají celý systém a člověk se učí nanovo.“

Můžete přiblížit, co je Vaší náplní práce?

Eviduji příchozí žádosti o přijetí do Domova pokojného stáří sv. Františka. Jezdím na sociální šetření k zájemcům o naši službu. Domlouváme se, jaké jsou jejich představy a co jim můžeme nabídnout my. Když přijmeme nového uživatele, mám na starosti sepsání smlouvy, přílohy smlouvy, jednání s úřady ohledně příspěvku na péči, důchodu nebo dávek v hmotné nouzi. Vyřizuji různé administrativní záležitosti klientů např. žádost o voličský průkaz, potvrzení k osvobození od poplatku za svoz odpadů, změnu trvalého bydliště, vyřízení osobních dokladů. Mám na starosti sestavování individuálních plánů s klienty. V poslední době přibývá žadatelů a klientů, u kterých je třeba řešit svéprávnost a opatrovnictví. Mám za úkol být v kontaktu s rodinami klientů a domlouvat se společně, co jejich blízký potřebuje a co pro něho můžeme udělat.

Co Vám tato práce dala?

Určitě mnoho zkušeností. Poznání různých lidí. Nová přátelství.

Na konci září jste se nastěhovali do opraveného domova v Javorníku. Jak se zatím zabydlujete? Jak Vy vnímáte nový domov?

Zabydlování je náročné zvláště pro klienty, kteří jsou dezorientovaní. Staří lidé těžce snášejí změny. Je to pro ně velký stres. Potřebují teď více naší pozornosti a dopro-

vážení. Mnozí se však do Javorníku těšili, že budou mít více soukromí na jednolůžkových a dvoulůžkových pokojích. Ti, co byli v Javorníku už dříve, se také těšili na rozlehlou zahradu kolem domova. Já jsem se do Javorníku moc těšila. Bydlím kousek od domova a nebudu už muset dojíždět. Pamatuji si, když jsme byli na Dni otevřených dveří v Domově pro seniory na Školní ulici, a jak jsme se styděli za naše ubohé prostory ve starém Domově. Teď už se stydět nemusíme.

Co se Vám na něm nejvíce líbí?

Nejvíce oceňuji velký prostorný výtah uvnitř budovy. Pamatuji si, jaké byly peripetie s výtahovou plošinou v zadní části budovy, jak museli klienti ve větru, dešti nebo ve sněhu objíždět na vozíčkách dům, aby se dostali do jídelny nebo do podloubí. Jsem moc ráda za všechny klienty, že už nejsou čtyřlůžkové ani třílůžkové pokoje. Neměli soukromí ani prostor. Moc se mi líbí společenská místnost v patře, kde bude konečně dost místa pro setkávání a společenské akce. Mám radost i z nové kaple v přízemí.

Co si myslíte, že Vám bude dělat největší problém při adaptaci? A co naopak půjde snadno?

Mne teď čeká mnoho administrativních úkolů – oznámení na různé úřady o změně bydliště klientů, dodatky ke smlouvám, protože se změnila adresa Domova. Také se teď více domlouváme s rodinami, jak zařídit pokoje jejich blízkých, aby mohli mít více věcí ze svých dřívějších domů. Za poslední měsíc nám přibylo hodně žádostí z Javorníku a okolí. Největším problémem při adaptaci bude pro mne, že nebudu mít moc času povídat si s našimi uživateli. Od ledna 2021 budeme z větší části domov se zvláštním režimem. Už teď jsme v přechodové fázi, kdy se na nový typ služby připravujeme. Učíme se, jak zajistit bezpečnost pro dezorientované uživatele a zároveň, abychom jim umožnili svobodu pohybu.

Jak budete vzpomínat na období ve Vlčicích? A jak byste toto období DPS sv. Františka zhodnotila?

Musím říct, že nás před dvěma lety ve Vlčicích přijali moc pěkně. Už při prvních procházkách s klienty nám místní obyvatelé dávali najevo, jak jsou rádi, že tam jsme. V obchodě, hospodě, na poště, v kostele a obecním úřadě k nám byli velice vstřícní a ochotní pomoci. U místního obchodu udělali nájezd, aby se do obchodu dostali i naši vozíčkáři. Ještě týden před stěhováním si přáli někteří naši klienti zajet do místní hospody a rozloučit se s místním panem hospodským a paní hostinskou. Vítali nás vždy s úsměvem a paní hostinská nám dělala výbornou pizzu.

Co byste přála novému domovu v Javorníku a jeho obyvatelům?

Přála bych si Boží požehnání pro domov, klienty i zaměstnance. Jak mívaly naše babičky nade dveřmi: „Bez Božího požehnání, marné lidské namáhání.“

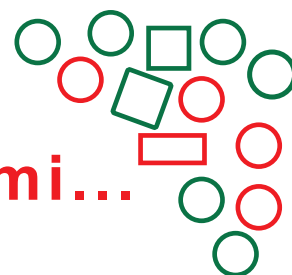
Děkujeme za rozhovor!

Bc. Marie Losmanová – medailon

Vystudovala obor Charitativní a sociální práce na Vyšší odborné škole Caritas a Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci. V roce 2008 pracovala na oddělení sociálně-právní ochrany dětí na úřadě v Jeseníku. S manželem Josefem má tři děti – dvě dcery a syna ve věku od sedmi do jedenácti let. Má ráda projíždky na kole krásnou okolní krajinou.

Stále s Vámi...

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2020

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA proběhne od 1. do 14. ledna 2020. Výtěžek sbírky bude použit na rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Děkujeme za vaše otevřená srdce. **(leden 2020)**

TŘI KRÁLOVÉ SLAVÍ 20 LET

Výstava tříkrálových obrázků a fotografií v Katovně v Jeseníku bude vyvrcholením již třináctého ročníku Výtvarné a fotografické soutěže Charity Jeseník. Výstava bude zahájena vernisáží v úterý 11. února v 17 hodin a potrvá až do konce měsíce. **(únor 2020)**

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON

Divadelní hru „O léčivé vodě“ představí uživatelé a zaměstnanci Denního stacionáře Šimon na Divadelní žatvě v Jeseníku. **(zrušeno)**

ROZLOUČENÍ S VLČICEMI

Společným setkáním a piknikem ve Vlčickém parku se rozloučí Domov pokojného stáří sv. Františka se svým přechodným bydlištěm ve Vlčicích. **(odloženo)**

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ DOMOVA

Nově zrekonstruovaný Domov pokojného stáří sv. Františka v Javorníku si budou moci zájemci prohlédnout ještě před nastěhováním jeho obyvatel. **(7. srpna 2020)**

3. CHARITNÍ POUŤ

Další ročník Charitní pouti při příležitosti svátku patrona Charit sv. Vincence z Pauly. Tentokrát se sejde-me v Javorníku. **(3. října 2020)**

JINÝ POHLED NA DEMENCI

Jak asi prožívají některé situace lidé s demencí nebo Alzheimerovou chorobou? Co cítí, proč dělají zrovna tohle? O tom všem bude přednáška nejen pro pečující. **(říjen 2020)**

DUŠIČKOVÉ ROZJÍMÁNÍ

Při společných setkáních si v našich službách zavzpomínají nejen na zesnulé klienty, ale i na rodinu a blízké. **(listopad 2020)**

Život jde dál i s nemocí

Umírání je téma, kterému se raději vyhýbáme. Ale v životě každého nadejde chvíle, kdy se bude muset podívat té nepříjemné pravdě do očí a rozloučit se s pozemským životem. O takovéto pacienty, tedy ty v terminálním stádiu, se starají zdravotní sestry Domácí zdravotní péče Charity Jeseník. Vedoucí této služby Radka Trunečková nám poskytla letmý náhled do svojí práce a do péče o umírající pacienty.

Radka Trunečková má bohaté zkušenosti s péčí o pacienty v nemocnici i v terénu. Nyní denně dojíždí domů k pacientům, kteří se například zotavují po nějakém zranění nebo po operaci. Převazuje, odebírá krev, měří teplotu, prostě vykonává úkony, které dělají sestry v nemocnici, jen nemá za zády žádného doktora a musí si poradit sama. Kromě běžných zdravotnických úkonů ale také pomáhá paci-

entům, kteří jsou již v závěrečné fázi svého života – asistuje u umírajících, aby mohli své poslední chvíle strávit v rodinném kruhu a obvykle je i psychickou podporou pro rodinu umírajícího.

V dnešní době bývá častou příčinou úmrtí například onkologické onemocnění. V takovém případě bývají pacienti informováni o svém stavu a začínají se smířovat s blízcím se

koncem. Lidé, kteří ví, že nadešel jejich čas, mívají nezdědka kdy poslední přání a stane se, že jej sdělí právě zdravotní sestře Radce Trunečkové. Jaká tato přání mohou být? „Někteří si přejí vidět naposledy nějaké místo nebo osobu. Většinou to jsou ale věci jako zmrzlina nebo nějaká drobnost. Maličkosti si přejí většinou mladší lidé, kteří se nesmířili se svým blízcím se koncem a stále chtějí žít,“ říká Radka Trunečková a dodává: „Řešili jsme jedno krásné poslední přání, kdy si paní našla místo pro hrob k pronájmu v Salisově a nám se to s obcí podařilo zařídit. Rodina i já jsme z toho měly radost.“

Někdy se ale stává, že poslední přání splnit nelze nebo se jej rodina splnit bojí, protože nechťejí zhoršit zdravotní stav svého milovaného. K tomu Radka Trunečková říká: „Rodina by se měla řídit přáními umírajícího a snažit se mu porozumět. Často vídávám, že příbuzní jsou nešťastní, protože umírající nechce jíst. Tohle je třeba způsobeno tím, že tělo se již loučí s tímto světem a nepotřebuje další energii. Není třeba si nic vyčítat nebo do pacienta jídlo tlačit, tím bychom mu spíš ublížili. Nebojím se dát ani štamprlí umírajícímu člověku, který měl problém s alkoholem. Prostě přání umírajících bychom měli respektovat a plnit je tak, jak chtějí pacienti a ne my nebo rodina. Setkávám se s tím, že umírající lidé a jejich rodiny bývají přílišně opatrní a pořádně si nic nedopřejí. Přitom je třeba si uvědomit, že život jde dál i s nemocí.“

Krátce

Krásné rozloučení

Jedním konkrétním splněným posledním přáním, ze kterého až mrazí, je příběh babičky manžela Radky Trunečkové.

„Babička prodělala na jaře vážné srdeční onemocnění a byla v ohrožení života. Díky velmi dobré péči se její stav stabilizoval. Po létě došlo k atace zdravotních obtíží a depresivních myšlenek ve spojení s výročím úmrtí syna. Počasí se zhoršilo, nastaly podzimní plískanice a pak přišla zima. Některé dny už jsme se s babičkou loučili. Pak ale babička došla k rozhodnutí, že nemá ráda zimní pohřby. A taky že by ráda s námi všemi oslavila pětadevadesátiny, aby neměla napsáno na parte „zemřela ve věku nedožitých 95 let“.

Na začátku května jsme opravdu společně krásně oslavili narozeniny. Babička se setkala téměř se všemi blízkými, jak si přála. Slavilo se dva dny. Třetího dne ale babička nevstala z lůžka, usnula, bylo znát, že život z jejího těla odchází a po druhé hodině odpolední opravdu umřela.

Měla připraveny oděv, růženc i foto na parte. Během pohřbu krásně svítilo slunce a nám bylo jasné, že přesně tak to chtěla.“

Z mého pohledu

Láska může pokračovat

S asistováním u umírajících mám bohaté zkušenosti a můžu říct, že umírání milovaného doma v rodinném kruhu může mít i krásnou atmosféru. Ztráta blízkého je pro všechny velmi smutná událost, ale smrt je součástí života, a když tento fakt v rodině přijmou, mohou pro svého blízkého připravit klidné poslední chvíle.

Na druhou stranu se ale stává, že v rodině není vše, jak má být, a nemoc do života vstoupí zrovna ve chvíli, kdy je umírající s někým blízkým ve sporu. Ten nemocný člověk, který by se rád usmířil, se už ale většinou nemůže pohybovat a není schopný k tomu usmíření udělat první krok. V této situaci je k vyřešení potřeba třetí strany. Může to být právě zdravotní sestra nebo třeba člen rodiny. Je důležité tyto věci řešit, protože umírajícímu s velkým nedořešeným problémem se hůře odchází z tohoto světa. Někteří čekají a oddalují svůj konec v naději, že se jim podaří usmířit.

Nedávno jsem asistovala u paní, která měla dva syny, ale mluvila jen o jednom. Když jsem se jí zeptala na druhého, dostalo se mi odpovědi: „To

nestojí za řeč.“ Naštěstí se nám podařilo díky dceři syna kontaktovat a vysvětlit mu situaci. Toto vysvětlení je pro blízké důležité i z toho důvodu, že pochopí, že umírajícímu již nemá medicína jak pomoci a byly vyčerpány všechny možnosti léčby. Syna se nám podařilo přesvědčit a za maminkou se zastavil. Měla jsem pocit, že láska, která mezi nimi byla uměle přerušena nějakým problémem, mohla dále pokračovat. Maminka, která nejdříve tvrdila, že má jen jednoho syna, nakonec uznala, že má kluky dva. Je strašně důležité, když nastane v rodině takováto situace, aby byli všichni součástí a nikdo nezůstal úplně mimo. Není třeba velkých omluv, hlavní je se s umírajícím v jeho posledních chvílích vidět a dát mu najevo, že jste tam s ním.

**Radka Trunečková
vedoucí Domácí
zdravotní péče**

Duchovní zamyšlení

V čem je dokonalá radost

Minulé vydání tohoto zpravodaje se zabývalo otevřením Domu pokojného stáří sv. Františka, a jak jistě víme, tak 4. října má tento světec svátek. Rád bych si proto dovolil připomenout známý příběh z jeho života, v čem je „dokonalá radost“.

Svatý František o pravé radosti

Jednou se František procházel s bratrem Lvem a zeptal se ho: „Pověz mi, bratře Lve, v čem spočívá dokonalá radost?“

Bratr Lev Františkovi odpověděl: „Dokonalá radost spočívá v důvěrném spojení s Pánem.“

„Ne, to není ta dokonalá radost, které je tu možné dosáhnout,“ odvětil František. A Lev pokračoval: „Dokonalou radost bychom měli tehdy, kdybychom mohli evangelizovat celý svět a všechny lidi přivést k Ježíšovi.“

Ale svatého Františka neuspokojila ani tato odpověď. A tak pokračovali v rozhovoru a bratr Lev se snažil stupňovat své odpovědi, aby se alespoň částečně přiblížil k tomu, co asi František myslel.

Pak František bratru Lvovi pověděl: „Řeknu ti, v čem je dokonalá radost. Dnes je zima, sněží a fouká vítr. Představ si, že bychom promrzlí přišli domů a zaklepali bychom na dveře našeho kláštera. Otec představený by se nás za dveřmi zeptal: 'Kdo je?' A my bychom odpověděli: 'František a Lev, dva bratři z tohoto kláštera.' Otec představený by nám odporoval: 'Nevěřím vám, jste zloději, kteří nás přišli okrást.' Ale my bychom ho přesvědčovali, že nejsme zloději, ale bratři. Ale otec by nám nevěřil, dveře by nám neotevřel a nechal by nás mrznout za dveřmi kláštera. Bratře Lve,“ pokračoval František, „dokonalá radost bude spočívat v tom, když dokážeme přijmout tuto situaci.“

Všichni asi známe, jak je milé potkat radostného člověka, ale asi také víme, že ne vždy jsme my radostní pro své okolí. Přeji každému z nás, ať tam, kde žijeme, a v tom, co prožíváme, nám Pán dá na přímluvu svatého Františka – „dokonalou radost“, o které hovoří příběh.

O. děkan P. Mgr. Stanislav Kotlář

Krátce

Psí slečny ve stacionáři

Páteční odpoledne 18. září strávili ve stacionáři ve společnosti pejsků. Za klienty se stavila paní Eva Martínková se svými psími slečnami. „Hodinová canisterapie byla tentokrát hodně akční a rychle nám utekla,“ říká vedoucí stacionáře Marta Nosková. Paní Martínkové děkujeme za krásnou návštěvu.

Máme to natočeno!

O tom, že proběhla rekonstrukce Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku a obyvatelé se již přestěhovali, už jistě víte. Věděli jste ale, že máme z rekonstrukce natočené krásné časosběrné video? Promítali jsme ho na slavnostním otevření domova. Pokud jste jej neviděli, nemusíte smutnit. Na video se dostanete přes odkaz na našich webových stránkách. Tak mrkněte!

Informace

Omlouváme se

Vzhledem k situaci s bezpečnostními opatřeními nejsme schopni zaručit, že naplánované akce proběhnou, nebo že budou probíhat podle předem daného plánu. I přes tuto nelehkou situaci se budeme nadále snažit dodržet náš harmonogram akcí. Samozřejmě budeme nadále dělat maximum pro naše klienty a uživatele a o všem Vás budeme rádi informovat.

Listárna

Na přelomu srpna a září měli mladí florbalisté soustředění ve Vidnavě a stravovali se v naší Vývařovně AVE. Tohle nám po jejich pobytu vzkazují: „Děkujeme zaměstnankyním Vývařovny AVE ve Vidnavě za skvělé jídlo, ochotu a vstřícnost, s jakou se o nás už druhý rok po sobě staraly. Bylo to super a příští rok přijedeme zase.“

Blahopřejeme

Pětinásobná oslava

Krásnou oslavu připravili svým klientkám v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Narozeniny slavilo hned pět našich klientek – paní Františka (92 let), paní Zdenka (72 let), paní Olga (91 let), paní Jindřiška (75 let) a paní Bronislava (83 let).

Všem oslavenkyním co nejsrdečněji blahopřejeme a přejeme jen to nejlepší do dalších let.

